

[Over deze blog](#)

[Schrijf een bijdrage](#)

[Gedragsregels](#)

[KU Leuven bloggers](#)

[About this blog](#)

KU LEUVEN

blogt

Groepsblog van personeel en studenten van de KU Leuven

KU Leuven Blogt

april 18, 2017

0

Maken we van onze kinderen Belgische burgers of wereldburgers?

DOOR HEIDI KNIPPRATH. De NV-A heeft voorgesteld om jongeren met slechts één Belgische ouder een burgerschapsexamen te laten afleggen. Dit leidde tot interessante discussies aan onze Japans-Belgische keukentafel over burgerschap. Is betrokkenheid met anderen over de landsgrenzen heen echt zo slecht?

Geschreven door [Heidi Knipprath](#). Heidi is onderzoeksexpert aan het [HIVA – Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving](#), en is co-auteur van het [HIVA rapport over Wereldburgerschapseducatie](#).

Bij wijze van oefening vertaalden mijn man en ik de voorgestelde maatregel van de N-VA naar de situatie van onze kinderen die een Japanse papa en een Belgische mama hebben (of ik Belgisch ben, kan in vraag gesteld worden, daar ik pas op 12-jarige leeftijd een Duits paspoort voor een Belgisch paspoort heb geruild). Indien de maatregel er door komt, dan zou concreet de oudste binnenkort een burgerschapsexamen moeten afleggen, want geboren in Nederland. De drie broers, allen geboren in Leuven, zouden aan deze maatregel ontsnappen. De broers waren opgelucht. De oudste lachte in eerste instantie laconiek. Maar na de bedaarde reactie, kwam de frustratie. Waarom moet ik dan wel een examen afleggen? Waarom moet ik mijn Belgische nationaliteit afstaan? Waar moet ik dan naar toe? En daarna boosheid. Als ze me niet meer willen, dan ga ik maar in Japan wonen.

Heidi Knipprath

Te midden van de discussie in de media over de zin en onzin van het N-VA-voorstel, schreef Etienne Vermeersch in een opiniestuk voor De Morgen dat rootisme dom is. Rootisme betekent je identiteit op basis van je biologische afstamming laten bepalen door een land waar je niet bent opgegroeid. Volgens Etienne Vermeersch moet rootisme bestreden worden. Want, “wanneer je de gebeurtenissen in dat andere land als de eigen gebeurtenissen ervaart, en de vijandschappen die daar heersen mee

beleeft, verraad je daarmee je eigen land". Hiermee rijkt hij impliciet argumentatie aan voor de zin van het N-VA-voorstel en het belang van Belgisch burgerschap.

“ **DEZE GEVOELEN VAN HERKENNING EN VEREENZELVING MET DE JAPANESE IDENTITEIT MAKEN VAN MIJN KINDEREN GEEN LANDVERRADERS.**

Dit rootisme is ook bij onze kinderen aanwezig vanwege hun biologische afstamming, maar het zal hen niet maken tot Belgen die hun rug keren naar hun land. Ja, mijn kinderen leefden oprecht mee toen er na een aardbeving, een tsunami en kernramp de Japanse kust teisterden en vele slachtoffers maakten. Emotie komt ook naar boven wanneer ze vernemen dat China een onbewoond Japans eiland tracht te bezetten. Maar deze gevoelens van herkenning en vereenzelving met de Japanse identiteit maken van hen geen landverraders. Ook het klimaat van de school waar zij in een sterk multiculturele context mogen opgroeien en waar er oprecht interesse en respect bestaat voor alle nationaliteiten zal niet maken dat ze België verraden. Neen, hen dwingen om zich te bewijzen dat ze het waard zijn om Belg te zijn, hen af te wijzen omdat ze een gemengde etnische herkomst hebben waarop ze trots zijn en hen afwijzen omdat ze zich oprecht verbonden voelen met een ander land, zal maken dat ze zich uitgesloten voelen en zich zullen keren tegen diegenen die hen uitsluiten, notabene mensen van het land waarin ze zijn opgegroeid.

Wereldburgerschap kan je leren

Laten we dit rootisme dus niet de rug toekeren, maar de betrokkenheid met anderen over de landsgrenzen heen stimuleren. Want deze betrokkenheid en inzicht hebben in het onlosmakelijke verband tussen de lokale gebeurtenissen en mondiale uitdagingen, dat is wereldburgerschap. Zoals jongeren met een dubbele nationaliteit onlangs in De Morgen beaamden, superdiversiteit brengt rijkdom en de toekomst is aan de jongeren die in deze superdiverse samenleving kunnen opgroeien. Ook als kennismaking met een andere cultuur niet vanzelf komt omdat men twee autochtone ouders heeft, kan wereldburgerschapeducatie op school er voor zorgen dat die verbondenheid met de rest van de wereld versterkt wordt en dat leerlingen actief willen bijdragen tot het oplossen van maatschappelijke en mondiale uitdagingen.

“ **BETROKKENHEID EN INZICHT HEBBEN IN HET ONLOSMAKELIJKE VERBAND TUSSEN DE LOKALE GEBEURTENISSEN EN MONDIALE UITDAGINGEN, DAT IS WERELDBURGERSCHAP.**

Wereldburgerschapeducatie krijgt langzaam meer aandacht. Het eindtermendebat (Van Lerensbelang) bracht namelijk vorig jaar aan het licht dat ouders, leerkrachten en leerlingen, naast elementaire kennis, het erg belangrijk vinden dat jongeren competenties zoals inzicht in de mondiale context, sociale vaardigheden en probleemoplossend denken verwerven op school. Competenties die stuk voor stuk belangrijk zijn voor de actieve wereldburger.

Vele ngo's en individuele leerkrachten werken ondertussen hard om wereldburgerschapeducatie op de kaart te zetten. Ze ontwikkelen leermateriaal om bovenvermelde competenties te ontwikkelen en proberen belangstelling en engagement bij jongeren op te wekken voor maatschappelijke uitdagingen waaronder klimaatverandering, racisme en polarisering. Maar om het hele onderwijsveld te overtuigen van het belang van wereldburgerschapeducatie, moet er nog veel water naar de zee stromen. Samenwerkingsverbanden tussen scholen, lerarenopleiders, onderzoekers, overheidsprogramma's zoals Kleur Bekennen en externe educatieve aanbieders (UNICEF, Djapo ...) kunnen ervoor zorgen dat het water wat sneller gaat stromen.

Het net goedgekeurde Praktijkgericht Wetenschappelijk Onderzoeksproject rond wereldburgerschapeducatie van UC Leuven-Limburg, binnen onze associatie, is een mooi voorbeeld van zo'n samenwerkingsverband. Het onderzoeksteam zal gedurende twee schooljaren in zeven secundaire scholen en één lerarenopleiding professionele leergemeenschappen opzetten om na te gaan hoe scholen op een effectieve en duurzame manier wereldburgerschapeducatie kunnen implementeren. Om van jongeren wereldburgers te maken, zullen leerkrachten binnen dit project een interactieve en leerlinggerichte lesmethode toepassen en goede praktijkvoorbeelden uitwisselen.

Met dit praktijkgericht onderzoek kan aangetoond worden wat werkt en kunnen scholen in de toekomst beter begeleid worden.

Voor meer informatie over het PWO-project van UC Leuven-Limburg kan contact opgenomen worden met Leen Alaerts. [Zie ook het HIVA-rapport rond wereldburgerschapeducatie.](#)

Dit delen:

Een blogger vindt dit leuk.

Gerelateerd

Lean In Leuven Law: een netwerk voor meer gendergelijkheid aan de KU Leuven
In "Universiteitsleven"

Het begrotingstekort daalt, maar de regering bezuinigt nauwelijks
In "Economie"

Universitair onderzoek produceert meer dan alleen papier en publicaties
In "Onderzoek"

Dit bericht werd geplaatst in [Cultuur](#), [Onderwijs](#), [Opinie](#). Bookmark de [permalink](#).

[← Wiskunde aan de toog](#)

[Hoe merk je dat je een hartinfarct hebt? →](#)

REAGEER

Vul je reactie hier in ...

Zoek ... S

MEEST GELEZEN

10 tips om beter te studeren

Op zoek naar een nieuwe definitie van burn-out

Wat betekent een onderscheiding nog?

Hoe staan werkgevers tegenover het gebruik van sociale media op de werkvloer?

Meer tijd om minder te lezen: acht leestips

Blok en examens Communicatie
Cultuur Economie Energie
English Europa Geneeskunde
Geschiedenis Masterproef Media
Milieu Onderwijs

Onderzoek

Opinie

psychologie Sport

Universiteitsleven

VOLG KU LEUVEN BLOGT

Abonneer je op KU Leuven blogt!
Geef je e-mail adres in en je krijgt een mailtje wanneer er een nieuwe blogpost verschijnt.

Doe mee met 333 andere volgers

Voer je e-mailadres in

VOLGEN

VOLG ONS OP FACEBOOK

Wees de eerste van je vrienden die dit leuk vindt.

